

mod Benyttelsen af disse Brønde, idet Loven kun omhandlede „Borerør“, og i hvert Fald vilde et eventuelt Forbuds Gennemførelse kunne udskydes lang Tid gennem Appel til Overskøn eller til Domstolene.

Under Behandlingen paa Rigsdagen indføjedes en Bestemmelse, ifølge hvilken Lovens Gyldighed ophørte den 1. April 1916; man formentede nemlig, at det vilde være muligt inden dette Tidspunkt at foranstalte en Revision af den gældende Lovgivning om Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg, hvilken Lovgivning maa erkendes ikke at være fyldestgørende og tidssvarende.

Som Følge af de overordentlige Forhold, der have hersket siden Sommeren 1914, har de grundige Forarbejder og Overvejelser, der vil udkræves for at fremsætte Forslag om en almindelig Revision af det heromhandlede Emne, ikke kunnet

foretages, og Ministeriet har derfor i Overensstemmelse med en herom fremkomne Indstilling fra Københavns Magistrat maattet indskrænke sig til at fremsætte Forslag om Forlængelse af den midlertidige Lovs Gyldighed i 2 Aar fra den 1. April 1916 at regne. Paa den anden Side maa Ministeriet anse en saadan Forlængelse af den midlertidige Lov for nødvendig, da der ikke ved Lovbestemmelsen i dens ældre Formulering vil være tilsikret Københavns Vandforsyningsanlæg i deres nuværende Udstrækning en forsvarlig Beskyttelse.

Som Bilag 1—2 aftrykkes Magistratens fornævnte Indstilling og en fra samme modtagen nærmere Redegørelse, hvorhos man som Bilag 3 har vedføjet en Oversigt fra Direktøren for Københavns Vandforsyning over de Drænboringer, der har været behandlede ifølge Loven af 13. Juni 1914.